

[Gammelgaard]

anden pengepolitik vil let kunne slå det økonomiske opsving i stykker. At nedsætte en pengepolitisk kommission løser ikke nogen som helst problemer. Problemstillingerne er velkendte, og løsningerne kendes ud og ind. Der er ingen grund til at bruge tid på nyt udvalgsarbejde, men derimod skal kræfterne koncentreres om en økonomisk politik, der sikrer de danske erhvervsvirksomheder nye markedsandele. Der er ikke brug for teoretiske diskussioner om realrentens betydning, men en erkendelse af, at de samlede omkostningers størrelse og afsætningsmulighederne er afgørende for, om virksomhederne investerer og dermed opretter nye arbejdspladser eller ej.

Oppositionen i folketinget kan lige så godt først som sidst indse, at det er nødvendigt at fortsætte den stramme finanspolitik og den tilbageholdende indkomspolitik samt den faste kronekurspolitik. Det har givet en lave rente, nedsat inflation, mindre underskud og kraftigt stigende investering.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Svend Erik Hovmand, ikke kan være til stede, skal jeg udtrykke, at dette forslag efter venstres opfattelse hverken er i overensstemmelse med den internationale eller den indenlandske udvikling i de senere år, tværtimod er udviklingen som bekendt både herhjemme og i vores samhandelslande gået mere og mere i retning af større frihed, og det er efter venstres opfattelse en udvikling, vi kan være tilfredse med.

Forslagsstillerne har gjort meget ud af realrenten. At dømme efter investeringsstigningen i dansk erhvervsliv i de seneste par år er der ikke meget, der tyder på, at realrenteudviklingen har haft nogen større negativ effekt. Tværtimod har investeringsstigningen som bekendt været større end i mange år og væsentlig større end i de lande, vi normalt sammenligner os med.

Det er i øvrigt interessant, at Jesper Jespersen, som vel må siges at være ophavsmanden til dette forslag, i sin tid brugte Norge og Sverige som eksempler på behovet for at føre en restriktiv styring på dette område, og at begge disse lande nu siden har arbejdet sig væk fra dette restriktive system med en stærk styring af penge- og kapitalmarkedet.

Vi havde et kapitalmarkedsråd nedsat af en socialdemokratisk regering engang i begyndelsen af 1970'erne. Det sad ca. ti år og holdt i hele perioden to møder. Med denne erfaring in mente og under henvisning til al den rådgivning for dagens økonomi, der i øvrigt stilles til rådighed fra mange sider både herhjemme og i udlandet, kan vi godt, som nationalbankdirektøren har gjort det, sige, at tiden ikke er inde til nye kommissioner på dette område.

Venstre skal derfor afvise det foreliggende forslag.

Birgitte Husmark (SF):

Når SF ønsker dette udvalg nedsat, er det, fordi SF er af den opfattelse, at et varigt fald i realrenten er et af de mest effektive enkeltinstrumenter, der er til rådighed med hensyn til at vende den skæve udvikling, vi har på betalingsbalance, arbejdsløshed og statsbudget.

Som den danske økonomi i dag er indrettet, er det blevet meget vanskeligt at føre en selvstændig pengepolitik, idet Danmark har åbnet for salg af danske børsnoterede aktier og obligationer til udlandet, og idet Nationalbanken bevidst sørger for, at private danske virksomheder holder valutakassen i orden ved at tage udlands lån hjem. Dette sker ved løbende at fastsætte et dansk renteniveau, der er så højt, at virksomhederne ser deres fordel i at gå til udlandet for at låne, og en sådan politik prisgiver det indenlandske renteniveau til udviklingen i det udenlandske, hvor den udenlandske rente så at sige lægger bunden for den indenlandske.

En mulighed for at dæmme op for denne højrenteudvikling, som vi i SF ønsker at ekspertudvalget skal undersøge, er i stedet i overvejende grad at lade det offentlige stå for hjemtagningen af den nødvendige udenlandske kapital. Herved kunne det indenlandske renteniveau frigøres fra det udenlandske, og de pengepolitiske myndigheder ville få styrket deres muligheder for at føre en mere selvstændig politik med mulighed for at reducere statens hastigt voksende gæld.

Denne gæld ser vi meget alvorligt på i SF, fordi der overføres købekraft i næsten ukontrollabelt omfang til ejerne af statsobligationer, ikke alene i dag, men mange år frem i tiden, altså penge, som skal indkræves via